

tilvebragtes da ogsaa mere tilfældigt ved, at der, efter at Københavns nye offentlige Kvægtorv var aabnet i 1879, i Tilslutning dertil i 1883 blev oprettet det offentlige Slagtehus i København, hvor der var indrettet en Række Celler, der udlejedes paa Betingelse bl. a. af, at Lejeren underkastede sig Bestemmelser om Kødkontrol. Oprettelsen af dette offentlige Slagtehus havde til Følge, at København fik sin anden Sundhedsvedtægt, ved hvilken der indførtes Slagtetvang og Kødkontrol. Denne blev stadfæstet den 15. Juni 1886. Denne Benyttelse af Sundhedsvedtægterne fandt hurtigt Vej ogsaa til Provinsbyerne, og hele vor indenrigs Kødkontrol blev derefter opbygget paa Sundhedsvedtægter. Det viste sig imidlertid snart, at denne Ordning havde store svage Sider, idet hver enkelt Kommune ordnede eller lod sin Dyrslæge ordne Kontrollen og særlig Bedømmelsen af Kødet efter eget Forgødtbefindende, og dette førte atter til Uvillie og Vægning ved at godkende en anden Kommunes Kødkontrol saavel som ogsaa senere Svineslagteriernes frivillige Kødkontrol. Et Forsøg paa at omforme den indenrigs Kødkontrol til en Enhed og bringe den i nær Forbindelse med Eksportkontrollen, der var i stadig Udvikling, blev gjort gennem den store i 1898 nedsatte Kødkontrolkommission, der udarbejdede et Lovforslag, der blev fremsat i to Rigsdagssamlinger, men ikke fremmet, da Svineslagteriernes, der oprindeligt havde foranlediget Kommissionens Nedsættelse, i sidste Øjeblik veg tilbage for Konsekvenserne af en Statskødkontrol.

De nævnte uheldige Forhold ved den opvoksende Kødkontrol blev i nogen Grad afbødet ved, at den nystiftede Kødkontrollørforening for danske Dyrslæger, der oprindeligt havde rent faglig Karakter, ved et Udvalg i 1902 lod udarbejde »Vejledning til Bedømmelse af Kød« og senere »Undersøelsesregler for Kød«, hvorved der blev skabt Mulighed for mere Ensartethed i Kontrollen. Hertil bidrog ogsaa det af Foreningen ligeledes udarbejdede »Forslag til Sundhedsvedtægtsbestemmelser om Kødkontrol« og Normalsundhedsvedtægtsbestemmelserne, der er en videre Udformning af dette. Et yderligere Fremskridt var Loven af 6. April 1906 om indenrigs Kødkontrol, som for en væsentlig Del fjernede de Hindringer for fri Kødhandel, som de forskellige Byraad af rent lokale Grunde havde opstillet.

Lov af 6. April 1906 blev afløst af den nugældende Lov Nr. 104 af 13. Maj 1911, hvis Administration i Henhold til Kgl.

Resolution af 24. September 1920 er henlagt fra Justitsministeriet til Landbrugsministeriet. Denne Lov ændrede ikke den hidtil gældende Ordning, hvorefter det var overladt til Kommunerne selv at bestemme, om de vilde have Kødkontrol. En saadan kan fremdeles kun oprettes i Henhold til Bestemmelse i Sundhedsvedtægt, og der forekommer i de nugældende Sundhedsvedtægter 3 Kategorier af Kødkontrol i de Kommuner, hvor Slagtningen finder Sted.

Den 1ste Kategori er den, hvor Slagtning med Henblik paa, at Værene skal kunne forhandles overalt i Landet, kun maa finde Sted paa et offentligt Slagtehus, hvor Undersøgelse af Dyrene foretages saavel før som efter Slagtningen af en af Landbrugsministeren godkendt Dyrslæge, og hvor hele Virksomheden foregaar under en af Landbrugsministeren godkendt Kontrol, jfr. § 1 i Lov Nr. 104 af 13. Maj 1911. Det saaledes kontrollerede Kød og Slagteaffald — saavel som Kød og Slagteaffald hidrørende fra de af Landbrugsministeren i Medfør af Lov Nr. 245 af 27. Maj 1908 autoriserede Eksportslagterier, hvor en tilsvarende Kontrol er etableret — kan, naar det er henført til 1ste Klasse, forhandles over hele Landet uden Efterkontrol og Afgift, og Kød tillige, naar det er henført til 2den Klasse, dog at det i saa Fald kan underkastes Efterkontrol, for hvilken der ikke kan opkræves Afgift.

Den 2den Kategori er den, hvor Slagtning finder Sted paa de af den paagældende Sundhedskommission godkendte private Slagtesteder i Kommunen, hvor Undersøgelse af Dyrene med Henblik paa, at Værene, jfr. nedenfor, skal kunne forhandles overalt i Landet, foretages saavel før som efter Slagtningen af en af Landbrugsministeren godkendt Dyrslæge. Det saaledes kontrollerede Kød og Slagteaffald kan, naar det er henført til 1ste Klasse, under visse Forudsætninger, jfr. § 2 i Lov Nr. 104 af 13. Maj 1911, forhandles overalt i Landet uden Afgift og uden Efterkontrol. For saa vidt Kødet og Slagteaffaldet er henført til 2den Klasse, kan det indføres og forhandles i Kommuner, hvor der ikke er paabudt Kødkontrol, medens det i Kommuner, hvor der er paabudt Kødkontrol, kun maa indføres under samme Vilkaar som Kød, der ikke forud har været fremstillet til Kontrol, hyad praktisk taget medfører, at saadan Indførsel ikke kan finde Sted.

Den 3die Kategori er den, hvor Dyrene slagtes paa de af den paagældende Sundhedskommission godkendte private Slagtesteder, hvor Undersøgelse af Dyrene efter Slagtningen